

[Elbæk-Jessen.]

mod de værste Hunderacer, idet Statistikkens viser, at der er betydelig Forskel paa de forskellige Racers Sindelag. Altsaa, selv om vi er mange Hundevenner og Hundeejere her i Rigsdagen, maa det være vor Pligt under disse Forhold at træffe Foranstaltninger til en Bedring.

Hunde kan være til megen Glæde og Underholdning i et Hjem, og de kan være til megen Nytte, navnlig paa Landet, men ogsaa mange andre Steder, f. Eks. som Rottehunde, Vagthunde, Hyrdehunde og Jagthunde. Loven maa affattes saaledes, at den ikke gaar Nyttehundene for nær og heller ikke Hunde, der væsentlig kun har til Opgave at glæde Familiemedlemmerne. Hvis der er Bestemmelser, der er alt for strenge, kan de formentlig ændres i Udvalget, men ingen kan forlange en saa stor Frihed for sin Hund, at den ustraffet skal kunne genere andre Dyr og Mennesker.

Min Gruppes Standpunkt er altsaa, at Hundeloven bør skærpes. Spørgsmaalet er saa, om Lovforslaget er for strengt paa visse Omraader. Det er det maaske, men det viser sig altsaa, at det er nødvendigt, at Loven skærpes.

Vi giver Tilslutning til, at Loven kommer til at gælde for hele Landet. Alle maa være lige for Loven, og at overlade det til Kommunalraadene at bestemme, om Loven skal hvile eller bruges, vil være ganske meningsløst. At tale om kommunalt Selvstyre i denne Forbindelse virker noget søgt. Der har gennem mange Aar ude i Landet været talt om det kommunale Selvstyre, men de samme Partier, der ude i Landet har talt for det kommunale Selvstyre, har herinde været med til at indskrænke det til det lidet, der nu er tilbage. For øvrigt indeholder Lovforslaget Bestemmelser, som henlægger Afgørelsen til de kommunale Raad. F. Eks. kan Kommunalbestyrelsen ifølge § 2 bestemme, om Afgiften for Hunde, der holdes ved ensomt beliggende Steder, skal nedsættes eller bortfalde, og ogsaa i Henhold til § 4, Stk. 4, kan Kommunalraadene træffe Beslutning.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkeltheder, men vil blot fremhæve nogle enkelte Paragraffer. Bestemmelsen i § 9 om, at der ikke maa holdes Hund, hvor der ikke er Beboelse, synes jeg er paa sin Plads. Derved vil Dyrplageri, ved at Hundene glemmes, forebygges. Ligeledes finder jeg Bestemmelsen i § 12 om Lænkehundes Pasning betimelig. Bestemmelsen i § 16, Stk. 1, om, at der for alle anmeldte Hunde skal tegnes Ansvarsforsikring af Kommu-

nerne, finder vi udmærket. Man kan jo egentlig ikke sige, at Afgiften, 3 Kr. til Kommunekassen, er saa meget i den Forbindelse, og det vil være til Gavn for de skadelidte, at Kommunerne har tegnet denne Forsikring.

Bestemmelsen i § 10, Stk. 4, om, at Hunde i de tre Foraarsmaaneder skal være bundne uden for Byer og Omraader med bymæssig Bebyggelse, maa enhver virkelig Jæger være glad for og kunne tiltræde. Man ser alt for mange Hunde strejfe omkring og gøre Skade paa Vildtet.

Saa kommer vi til Bestemmelsen om Afgiften, der, naar der holdes 2 eller flere Hunde, skal fordobles. Det er en noget streng Bestemmelse, og jeg vil henstille til det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, at den mildnes noget. Hvis Forslaget formes saadan, at Nyttehunde, Jagthunde, Rottehunde, Hyrdehunde, Vagthunde eller Hunde, der er uddannet til at vejlede, kan bruges i fuld Udstrækning, vil vi anbefale, at Lovforslaget fremmes. Jeg vil haabe, at der ikke maa gaa saa megen Partipolitik i dette Spørgsmaal, saa Hundeejerne irriteres unødvendigt. Selv om Hundene er smukke og gode og dygtige, saa kan de dog ikke have større Ret end Faar, Vildt og andre Dyr. Vore øvrige Husdyr skal vi jo holde paa vort eget, og det forundrer mig, at to af Rigsdagens store Partier for Alvor vil forlange, at Hundene skal have en Særret til at forulempe andre.

Jeg er i høj Grad Hundeven, og det kan jeg bevidne paa mange Maader; jeg har haft Hunde i mange Aar. Hvis Hundeejerne vil opdrage deres Dyr rigtigt, vil Loven slet ikke genere. Det er jo faktisk, som den ærede radikale Ordfører sagde, Hundene selv og de Ejere, der ikke har passet deres Hunde, der er Skyld i, at Loven maa formes noget strengere, end vi egentlig ønsker det, men jeg anser det for nødvendigt.

Hans Hansen (Rørby): Der er ingen Tvivl om, at der, som det er blevet sagt her i Dag, faktisk er Tale om Hundeplage her i Landet, og der er heller ikke Tvivl om, at der maa gennemføres skærpet Ansvar for Hundeejere. Men det forekommer mig, at der er stor Forskel, naar der er Tale om Hundehold og Hundes Forulempning af andre, henholdsvis i By og paa Land, og jeg synes, at alle de Bestemmelser om Indregistrering, som efter det foreliggende Lovforslag er generelle for hele Landet, er overflødige.

Det er ganske klart, at der maa indføres Bestemmelser om skærpet Ansvar for dem, der har Hunde, og jeg er ganske enig i